

6) Kolonialkassen overtager Garantien for Opfyldelsen af alle Aktieselskabets af Laanet flydende Forpligtelser.

Anordning af 16de Juni, 1876 om Oprettelse

af Fællesukkerfogerier:

b) Saafremt der dannes et Aktieselskab til Fremme af Sukkerproduktionen paa St. Croix ved Anlæg og Drift af Fællesukkerfogerier, med en Grundkapital, hvoraf 2 Millioner kan tilvejebringes ved Laan af Statskassen, overensstemmende med Lov af 25de Februar, 1876, overtager St. Croix Kommune, de i Loven foreskrevne Forpligtelser og desuden

a) en Rentegaranti for den ikke laante Del af Grundkapitalen, af 5 pCt. aarlig, indtil Laanet er liquideret, og saaledes, at hvad der i noget Aar maatte mangle i de garanterede 7 pCt. af Laanet, og 5 pCt. af den øvrige Del af Kapitalen, tilskydes af St. Croix Kolonialkasse. Der som Netto-udbytte af Driften i et eller flere Aar maatte overstige det samlede Beløb af disse 7 og 5 pCt., anvendes det overstydende forlods til at dække Kolonialkassen for mulig tidligere Tilskud i Anledning af Garantien.

Kolonialkassen har saaledes maattet paatage sig et meget stort Ansvar, men naturligvis ogsaa kun under den selvsøgelige Forudsætning, at Sukkerfogerierne kom i Stand og kom i Stand paa en saadan Maade, at de kunde fyldestgørende Forudsætninger under hvilke Garantien afgives, og at deres Drift blev vedligeholdt paa tilfredsstillende Maade.

Allerede det første Aar, hvis Kampagne begyndte først i Marts, 1878, led Aktieselskabet et betydeligt Tab, ifølge Lovforslagets Motiver, trods den Lovende Begyndelse for det, foruden tilstødende Uheld, fordi „den, fra først af og endnu ved Kampagnens Begyndelse, til Raadighed staaende Kapital, var temmelig inappri Forhold til Opgaven, hvilket havde nødvendiggjort forskellige Indstræmninger“ og fordi „forfællige i Fabrikationen

stærkt indgribende Mangler“ viste sig under Arbejdet.

Nu er det dog klart, at hvis Fabrikkerne havde vist sig fuldstændig ude af Stand til at udføre noget af det paatagne Arbejde, kunde dog den Omstændighed, at det paagældende Aktiebeløb var indbetalt og anbragt i Fabrikkerne ikke i og for sig alene betinge Ret til Dækning hos Garantien for det foreskudte Rentebeløb. Forudsætningen for Garantien er selvsølgelig den, at Fabrikkerne kunne udføre det lovede Arbejde, til Støtte for Sukkerdyrningen, men naar Mangel af Driftskapital og stærkt indgribende Mangler hos Fabrikken, forhindrer at denne kan udnytte den Lovende Begyndelse og altsaa endog maa forudsættes foruden eget Driftstab, ogsaa at have forårsaget Planterne Tab, da maa dermed selvsølgelig ogsaa Rentegarantien være udløst.

Fabrikkerne bleve da forbedrede ved forøget Aktiekapital, ved Preference-Aktier, og forøget Laan fra Statskassen, tilsammen omtrent for 700,000 Kr. De sagtyndige og Planterne vare enige om, at nu var det godt, „naar kun Udførelsen i det enkelte blev forbedret.“

Alligevel gav Fabrikkerne Tab i de næste 2 Aar, 1879 og 1880, og for disse 2 Aar tilkom der altsaa Aktieselskabet Dækning af Kolonialkassen for 5 pCt. af Aktiebeløbet 1,070,000 Kr. Derimod er det vistnok tvivlsomt, naar Aktiekapitalen var net anvendt og ny Kapital i Form af Preference-Aktier og Laan derfor blev nødvendige, om Garantien da ogsaa gjaldt disse. Skulde dette kunne anerkendes, vilde der jo ingen Grænse være for den Kapital, man kunde søje til; der vilde faktisk ingen Ansvarfølelse være til Stede for den hele Drift forudsat Kolonialkassens Solvens.

For disse 2 Aar tilkommer der altsaa Aktieselskabet af Kolonialkassen 54,000 Kr. aarlig, eller om vi regne hele Aktiekapitalen, da ca. 70,000 Kr. aarlig, tilsammen for 2 Aar 140,000 Kr.

De følgende 2 Aar, 1881 og 1882, gave